

Nagy Feró: Magyar Péter nem lesz miniszterelnök, abban biztos vagyok

2025 szeptember 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Hatvan év a színpadon, egy élet a Beatricével.

A hetvenkilenc éves Feró ma is fáradhatatlanul járja az országot, zenél, elmondja a véleményét, találkozik a rajongókkal. Mindezekről, legújabb terveiről, valamint a hazai közéletéről nyilatkozott a Magyar Nemzetnek annak kapcsán, hogy szerda délután indul a heti rendszerességgel megjelenő Ankét Feróval című podcast műsor a Magyar Nemzeten, amiben Huth Gergellyel beszélget majd.

– Szerdán elindul az Ankét Feróval című podcast műsor, mit tudhatunk erről, miért vállaltad el?

– Nagyon örültem neki, egyrészt azért, mert így együtt dolgozhatom Huth Gergellyel, másrészt ezért is fontosnak kell a digitális Magyarországot. Miután az utóbbi időben sokasodnak a támadások, nyilvánvalóan nekünk is ott kell lennünk, ezért kell mutatnunk. Talán valamennyire hiteles fazonnak tűnök, megtszítel, hogy engem választottak a podcastbe.

– Sokan, sokfélét mondtak, üzentek politikáról a színpadról az utóbbi időben, Majka, Krúbi, Azahriah, hadd ne soroljam tovább. Vajon egy húszéves fiatal fejében hogyan áll össze ez az egész, kell-e igazságot tenniük, hogy egyáltalán kinek van igaza?

– Nyilván akadnak olyan húszéves fiatalok, akik boldogan kiabálják, hogy mocskos Fidesz, hiszen azt gondolhatják, hogy éppen valamiféle forradalmat élnek át. Mindez persze csak a koncerteken jelentkezik, ki tudja, a hétköznapi életben egyáltalán gondolnak-e ilyesmire. Ugyanakkor elég csúnya dolog, ha a fiatalokat mások belerángatják a politikába. Szerintem nem tömeges jelenség az, hogy van szó, csak egy kisebb tábor hangoskodik, akiket megbíztak azzal, hogy kezdjenek skandálni, kiabálni. Éppen ezért nem szabad túl nagy jelentőséget tulajdonítani ennek az egésznek.

– A baloldali sajtóban nemegyszer azt olvasom, hogy ma ugyanazt gondolják a fiatalok, mint amit a Beatrice hirdetett a hetvenes évek végén. Vagyis hogy a kiabálók ugyanúgy a diktatúra ellen láznak, mint ti annak idején. Lehet ilyen párhuzamot vonni?

– Nem lehet. Ha mondjuk csak a zenészeknél így lenne, akkor a tiszta és támogatott kategóriából egyből bekerülnének a tiltottba, és koncertet sem tarthatnának. Egyszer a kölcsei bejáratnál láttam valakit, aki diktatúra feliratú táblával várt minket. Odaszóltam neki: ha itt tényleg diktatúra lenne, már azelőtt elkaptak volna a rendőrök, hogy ideálltál. Ha visszaemlékszem arra a korszakra, amikor a Beatricével játszottunk, nehéz volt olyasmit közölni a közönségünkkel, ami valóban fontos lehet – nem is annyira politikailag, mint tudatilag. Sokszor a szememre vetik, hogy valaha rendszerellenes voltam, most pedig nem vagyok az. Jól is néznék ki, ha olyan lennék, mint ők, már csak azért is, mert akik ma rendszerellenesnek mondják magukat, támogatják a világban zajló szörnyeségeket.

– A baloldali ideológiával lenne baj?

– Kétségtelenül jól hangzik, és nyilván sokak szerint meg lehet valósítani, hogy nyolc óra munka, nyolc óra pihenés, nyolc óra szórakozás. Ugyanakkor – lássuk be – képtelenség, hogy ebből bármi is valósággá váljon. Az egyszerű emberek agyában ugyanakkor mindez úgy zajlik le, hogy hú, igen, de jó lenne! Arra persze nem gondolnak, hogy az író, a zenész vagy bármilyen munkás nem nyolc órában, hanem sokszor kétszer nyolc órában vagy, fogalmazzunk inkább úgy, nulla huszonnégyben dolgozik.

– Miben sikeresebb Magyar Péter az eddigi baloldali vezérfiguráknál?

– Egyelőre abban jobb, hogy hamarabb mellé álltak azok az anarchista baloldaliak, akik benne látják a messiásukat. Persze jó kérdés, honnan van pénze sok-sok milliós rendezvényeket rendezni, ki építi a színpadot, hogyan és miből szervezték meg a munkásokat. Mint zenész, pontosan tudom, hogy mindezt nem ingyen adják. Valójában valakik beálltak Magyar Péter mögé, és tudatosan felépítették a közéletben. Amikor elindult, csak néztem, hogy ki az ember, kirepült a fészekből, majd visszapiszkít. Pár hónap múlva aztán megértettem, hogy neki egyszer ennyire nincs más útja, ha anyagilag jól akar járni. Eredetileg nyilván úgy gondolta, hogy Varga Juditot keresztül elérhet oda, ahova nagyon szeretne eljutni, de ehhez nem volt elég tehetsége. Mindenesetre azt meg kellene tanulnia, hogy ha már hazudik egy nagyot, legalább tegyen úgy, hogy elhiggyük. Merthogy úgy hazudik, hogy rögtön leleplezi magát, hiszen egy órával azelőtt még teljesen mást mondott ugyanarról a témáról. Szerintem itt rontja el leginkább a saját esélyeit. És hogy belőle nem lesz miniszterelnök, abban biztos vagyok.

– A Beatrice valaha a motorizált nemzedékről, Angyalföldről, Jerikó falairól énekelt, csupa olyan dologról, amelyekkel könnyen azonosulhatott, akik ugyanazt a sorsot élte. De miről lehet ma dalt írni? Nem borzasztóan üres, szürke és buta a mai világ?

– Úgy érzem, valóban nagy a különbség a hajdani és a mai világ között. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy a

kultúrában a mai napig nem zajlott le a rendszerváltás. Miután pedig elmaradt, főleg azok kaptak lehetőséget, akik a hülyeségeket terjesztik. Emiatt van az, hogy a legutóbbi lemezem hiába szól korszerű, mai dolgokról, nem jut el a közönséghez. És itt egyáltalán nem arról van szó, hogy hülye lennék vagy a közönséget nem lehet eléggé alábecsülni. Nem: a közönség sokszor egyszerre el van rontva, mert más értékeket vernek beléjük. Valójában szükség volna olyan médiafelületekre, ahol mi is megjelenhetünk. Ezért örülök annak, hogy Huth Gergellyel elindítjuk ezt a podcastet, magam is kíváncsian várom a fejleményeket.

Szentesi Zöldi László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló